

Roodkapje en de (boze) wolf

Waarom mijn lippen zo rood
en mijn ogen diepzeblauw?
Om je beter te kunnen zien,
om je beter te kussen – en mijn
handen zo zacht, mijn tanden zo
hard, mijn borsten zo blank – en mijn
warme buik? Om je beter te eten,
te nemen, aan te raken, uit te
roepen. En mijn hoofd zo windstilleeg –
om je beter te kunnen vergeten.

PATRICIA DE MARTELAERE

Niets dat zegt
Meulenhoff, 2002

Geachte heer Vranken

10

Herinnert u zich nog
de vergadering van vrijdag jongstleden,
met mijn lijf en voltallige leden?

Uw aanwezigheid was een verpletterend succes,
uw acties getuigden van een doelgerichte
doortastendheid
en verscheidene afdelingen van mijn lichaam
hebben uw input dan ook diep gewaardeerd.

Vooraf de dienst interne ontwikkelingen
laat weten
dat uw bijdrage erg vruchtbaar is gebleken;
er worden op dit moment reeds reserves vrijgemaakt
voor de inrichting van een dochtersmaatschappij.

Met graagte willen wij u dan ook blijvend aantrekken
als lid
van onze hereniging.

Verwachtingsvol blijf ik,

Uw vrouw NV

STIJN VRANKEN

Vlees mij!
Meulenhoff, 2008

11

Natte voeding kassa zeven

Likken vond je het leukst
fluisterde je, in je oor, heimelijk
als niemand het kon zien.

Of een blik naar
de lijnen onder je blouse.

Het proeven was voor daarna
het ruiken, het voelen, het tasten
naar meer en nog, naar langer,

trager.

DIMITRI CASTELEYN

Omgekeerd
Poeziëcentrum, 2005

Biologie

jij in een veel te kort
rood zomertruitje
voor me in de rij.

stapje na stapje
door de klas, alsof
het een processie was.

voorin de juffrouw,
streng toezien op de
heilige microscoop.

jij maakt een buiging,
bekijkt het stuifmeel
duizendmaal vergroot.

mijn blik rekt uit,
ik tel ontelbare blonde
sprietjes op je huid.

een veld. gebogen
aanbid ik je met
duizend blote ogen.

BAS ROMPA

Rode groente
Divers, 2001

Ontmoet me straks in dit gedicht.
 Ik zet mijn strofen blank.
 En zoek de onderstroom
 tussen ons door.
 Leg dan de bedding bloot.
 Ontdoe me van mijn waterkant.
 Meer je naar de bodem
 waarin wij woorden
 in paren plaatsen.
 En het water laten tijden.

Dit is mijn ark.

FLOOR DEROO

Stille plek
 Jeugd en Poëzie, 2006

Zij was zo mooi in
 zijn verwarring.
 Hij was zo tenger in
 haar tederheid.

Zij waren zo opwindend
 in elkanders armen.

Hij was zo tenger in
 zijn tederheid.
 Zij was zo mooi in
 haar verwarring.

Zij waren zo opwindend
 in elkanders armen.

Hij was zo mooi in
 zijn verwarring.
 Zij was zo tenger in
 haar tederheid.

Zij waren zo opwindend
 in elkanders armen.

Zij was zo tenger in
 zijn tederheid.
 Hij was zo mooi in
 haar verwarring.

MARK INSINGEL

In elkanders armen
 In de Knipscheer, 1990